

Päätössanat

Herra kenraali, arvoisat kutsuvieraat ja juhlayleisö, esiintyjät ja talkooväki!
Tämänkertainen juhlamme alkaa olla loppuillaan.

Meille metsäpirttiläisille tämä vuosi on ollut monessa mielessä juhlavuosi. 110 vuotta sitten esipolvemme edustajat saivat pitkän, vuosikymmeniä kestäneen taistelun jälkeen ylemmän päättäjätahon ymmärtämään itseoikeutetun tarpeemme päättää itse paikallisista asioistamme. Näin silloin kuntauudistus tuotti Metsäpirtin pitäjän.

70 vuotta sitten puolustivat silloiset nuoret ja elämää laajemmin nähnyt väestönosa maathamme. Tuolloin Metsäpirtissä elettiin asemasodan aikaa. Osa esivanhemmistamme oli päässyt kotikonnuilleen, suurin osa ei. Olimme sotatilassa suuren itäisen naapurin kanssa. Mutta vanhemmillamme ja isovanhemmillamme oli tuolloin vakaa usko siihen, että saamme pitää takasin valtaamamme rakkaat kotiseutemme. Toisin sitten kävi.

40 vuotta sitten metsäpirttiläinen evakkosukupolvi heräsi Helsingin seudulla ja perusti rautalaisten yhteyteen oman Metsäpirtti kerhonsa. Ja tämän pohjalta syntyi sittemmin Metsäpirtti Seura. Metsäpirtti Seuran tehtävänä on vastata pitäjäseuran ominaisuudessa Metsäpirttiin liittyvästä perinteestä.

On ollut suuri ilo havaita, miten evakkosukupolven pikku hiljaa väistyessä nuorempien ikäluokkien kiinnostus esivanhempiensa asuinsijoja ja oloja kohtaan on vuodesta toiseen kasvanut. Tämä näkyy kaikkialla. Tähän on ollut monta syytä. Neuvostoliiton kaatuminen ja rajan avautuminen ovat olleet yksi tärkeä tekijä. Entinen kotiseutu on tullut käsin kosketeltavan lähelle, todellisuudeksi. Toisaalta tietoyhteiskunnan voimakas kehittyminen on tarjonnut helpon tavan ammentaa tietoa esipolvien oloista kotoa käsin. Sosiaalinen media on kasvanut viime vuosina voimakkaasti. Facebookin Metsäpirttiryhmässä on keskustelevia jäseniä runsaat 300 henkilöä, ja ryhmä kasvaa viikottain. Kotiseutumatkailu esivanhempien asuinsijoille on kasvanut kasvamistaan. Ja nuoret ovat näissä molemmissa tapauksissa innokkain ikäryhmä. Nuoria kiinnostaa myös viime sotien tapahtumat. Sotaveteraanimme, niin miehet kuin lotat ja kotirintaman pyyteetön tuki ovat saaneet vahvan tunnustuksen nykyisiltä ikäluokilta. Sotaveteraanit ja sotaveteraaniemme perinnejärjestöt ovat tehneet arvokasta työtä. Suurin osa kansasta tiedostaa tänä päivänä: Emme hävinneet tuota sotaa – saavutimme kaikkialla merkittävän torjuntavoiton! Ja saimme suurten uhrausten kautta pitää vapaana Isänmaamme. Osa heistä on vielä keskuudessamme. Otan tässä esille Yrjö Raaskan, 100 v täyttäneen Keljan taisteluihin talvisodassa osallistuneen sakkolalaisen veteraanin, joka tällä hetkellä viettää juhliaan siellä kotiseudulla.

Tämän vuoden juhlien teemaksi asetimme 'Elämä Metsäpirtissä asemasodan aikana'. Olen kiitollinen siitä, että saimme juhlapuhujaksi silloin nuorena upseerina kotiseutuamme puolustaneen, sittemmin laajaa mainetta saavuttaneen kenraali Ermei Kannisen, joka niin monessa tilaisuudessa on tarjonnut nykypäivän väestölle oman kokemuksensa noista ajoista. Lähetin myös kutsun silloin hänen kanssaan taistelleiden sotaveteraanien puheenjohtajalle. Emme kuitenkaan onnistuneet saamaan tänne ketään Pohjanmaalla olevan rinnakkaisen juhlan takia. Samalla haluan kiittää omaa kantavaa voimaamme, professori Aulis Ukkosta hänen henkilökohtaisista ja isänsä kautta meille säilyneistä siviilihallinnon toimenpiteistä ja väestön kokemuksista noina vuosina. Ja suuri ilo oli saada jälleen kerran kotiseutujemme nykyisten asukkaiden edustajat juhlaamme sekä vieraina että ohjelman suorittajina. Näiden nuorten tarjoama panos on yksi osoitus siitä, miten yksilötasolla ja paikallishallintotasolla yhteistyö

toimii rakentavasti molempien osapuolten kesken. Olen ollut todella iloinen myös siitä, miten Zaporozshkojen nykyinen johto on ollut kiinnostunut sikäläisestä historiasta ja kuinka paikallinen asiantuntija Boris Suitski on saanut aikaan laajan historiakirjan entisestä kotiseudusta nykyinen historia mukaanlukien. Ensi vuonna juhlimme jälleen Zaporozshkojessa, Valmistelut ovat käynnissä.

Ja juhliemme kokonaisuuden ovat viimeistelleet omat taiteilijamme niin musiikin, tanssin kuin puheiden muodossa. Kiitokset kaikille tasapuolisesti. Tarjositte meille iloisen, muistorikkaan juhlan.

Kiitokset kuuluvat myös pianisti Helena Nurmikarille kuten juontajallemme, Helka Korpelalle. Kiitokset myös Irina Kapelianille, joka on pitänyt venäläiset vieraamme tietoisina juhlamme kulusta ja sisällöstä sekä tulkannut heidän viestinsä meille ymmärrettävään muotoon.

Eilen saimme viettää iltaa Raita Karpon kotona Nurmijärvellä. Tapahtuma oli todella lämminhenkinen. Saimme kuulla 'Karjalan kultakäkösen' tunnepitoisia sävelmiä, jotka vuodesta toiseen herkistävät mieleemme muistelemaan esivanhempiemme maisemia ja kokemuksia. Tarjolla oli myös kotiseutumme runotyttöemme, Helana Eevan runoja. Ja näiden ja muiden ohjelmanumeroiden ja tarjoilun lomassa haastelimme naapureittemme kanssa kaikesta maan ja taivaan välillä. Kiitokset Raitalle ja Maarialle järjestelyistä.

Kiitokset myös omalle pastorillemme, Pauli Tuohiojalle, joka järjesti meille oman juhla jumalanpalveluksen.

Kiitokset niinikään kaikille teille, jotka toitte mukanaan näytteille asetettavaa sekä myyntiin tarkoitettua aineistoa. Tänä vuonna korostui puolustusvoimien kuvakeskuksen julkaisemasta valokuva-aineistoista Metsäpirttiä koskevan aineiston laajuus.

Ja lopuksi. Tavataan vuoden päästä entisellä kotiseudulla. Laajennettakoon sitä ennen sosiaalisen median tarjoamien palvelujen käyttöä. Ja ottakaamme entistä tarmokkaammin osaa omien metsäpirttiläisten järjestöjen toimintaan. Metsäpirtti Seura kaipaa lisää käsiä perinteen tallentamisen tehostamiseksi. Sama tarve lienee useimmilla muillakin järjestöillä. Kehittäkäämme vuorovaikutusta järjestöjen kesken.

Kiitokset vielä kerran meille kaikille!